

عنوان مقاله:

تبلور عاطفه در غزلیات ابتهاج و تأثیر آن بر اندیشه شاعر

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

محمد معین صفاری - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور واحد مرودشت، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

امیر هوشنگ هوشنگ ابتهاج (ا.ه. ۱۰۵۰ س.ایه) یکی از غزلسرایان معاصر ایران است که تأثیر وی در تکامل و ترقی غزل معاصر فارسی در دوره خود او و حتی دوره‌های بعد نیز بر کسی پوشیده نیست. از آنجا که عاطفه، مهمترین عنصر سازنده شعر است و خواننده نیز بیشترین تأثیر را از جنبه عاطفی آن می‌گیرد. اگر عناصر صوری یعنی خیال، زبان، موسیقی، حس زیبایی پسندی مخاطب را اقتناع می‌کند، عاطفه به باطن او نقب می‌زند و زیبایی‌های معنوی‌ای را که پنهان تر و البته متعالی تر از زیبایی صورت هستند نشان می‌دهد. در اینمقاله به بررسی یکی از عناصر درونی شعر یعنی «عاطفه» و تأثیر آن بر اندیشه شاعر پرداخته می‌شود. ابتدا با بررسی سطح عاطفی غزلیات «سایه» به موازین مورد نظر شاعر (موضوعات مورد نظر شاعر، عمقی یا سطحی بودن رابطه شاعر با پدیده‌ها و...) و همچنین به بررسی انواع «من» در مجموعه «سایه مشق» و تأثیر آن در اندیشه شاعر پرداخته شده است و سپس به اقسام عاطفه در شعر شاعر اشاره می‌شود. می‌توان گفت «ابتهاج» بیشتر با به کارگرفتن من اجتماعی و من انسانی است که اندیشه خود را متبلور می‌کند در رابطه با تبلور عاطفه در غزلیات سایه تاکنون چنین پژوهشی صورت نگرفته است.

کلمات کلیدی:

عاطفه، غزل، ابتهاج، معاصر، عناصر شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520997>

